

Англия у войны.

Английски джмиер Чемберлен трима 31. януара бешеду, у котрей описал, як английски моц на морю и як ше терза ище Англия наоружава. Английски воени оді боря иже на шницких морях. Една ладя од початку войны до терза прейшла 60.000 км., а едина друга була 103 дні на морю без одпочивку. Английска повна флота брані у першом шоре приступи Немцом на английске острово, а у другим шоре трима блокаду. Немецке и вада влізним лядом, да гоч цо до Немецкей правожую ані з Немецке вивожую. Медзи Шкотску и Гренландом у Свезрним морю ест до 2.000 км. морской драги и английска флота на тим морю водношно пануа.

Воена индустрия роба вельо вещей як пред войну. Продумана дзелох двараз векша, а другогю оружия осем раз. Упрехоси войны Англиа вивожуе вельо вещей продуктах. У Канади основано 67 нових школи за ввійновских надтох, укотрих ше вежба 40.000 воакох; Крем того основано 60 80 нових аеродромох. — Под оружиям на терза Англия являеи и ферталь воакох — гварел дилой Чемберлен.

Ми не рушаме право неутралних державох, да ступа до войны лебо на, лебо ми поволуеме наутрадиох, а малих и великих, най ше забуду, же Англия до терза не потрелала ані одну неутралну ладю, не зайщела ані еден неутрални живот. З другей страни наш неприятели угрожае живот малих державох в указуи; же му ніч не стало до их интересох.

Ише о одпису порцій.

Цо треба яробити, да ше одпису державни порцій, заостати на концу 1937. року, або на концу 1939. року, а кіго так да ше одпису (шорови) на плацци редовити такси, або кари по таксах, або кари порційови? У „Слухобеных Новинах“ од 23. декабря вышла Уредба, а вец 3. януара 1940. року вышол Правильник ту той Уредби, а тим же кому може Министер Финансий одписати на його власну молбу шницки державни порцій, котри маю дахто на концу 1937. року и такси (шорови) не плацати, и кари на таксах и на порційох, але лем у тим случаях, кед ше докаже, же би плацати тих порційох, таксах и шорох значело ва длужняка (бул вон земледілец, або гоч хто) економску вреднасц.

Молби за одпис маю ше поднеси за три мешаци од 23. декабря 1939. р. т. е. до 23. марта 1940. року. Тоти молби и шницки прилоги за шницких земледіцох ошлябодаски од таксах, а так ошлябодаски од таксах и молби шницких тих майстрах, котри влада паушално порційу (т. е. котри маю кибесей двох калфох, па гоч дзе бивали, крем пеларох, месарох и т. д.), а другим лем теда ошлябодаски молби од таксах (дакле не земледіцом и не майстром зос паушалним плаценьом

порцій!) кед у 1938. року не маю виручено вещей порцій як 200 днари (паравнеи, чаетей, през допунксей и других), бо кед маю вещей порцій як 200 днари у 1938. року, теда тоти муша Шницко по списку таксират, кед гледати дадени од прейших одписох.

Шницким тим земледіцом, котри маю 1939. р. лем 1.000 днів чаети кат. хасен, а другей порцій (на пр. порційу на хину, на интерес. лебо гоч и паушалну течевину, кед у майстрове!) не маю, теда таким (лем!) земледіцом одпису сами порцяки власни шницки заостати на державней порційі цоход их лем ест (навалски и бански не!) и шницки порційово кари и таксени и т. д. и тим не треба робити шницки молби. Цо ушлябодаски такси; то им ше ніч не втрапа. Таким ше одписати шницко до конца 1939. року (крем валалских трешних и банских приресох).

Перше треба вибавац од валалскей хижы уверени о тим, ше дахто лебо земледілец, лебо мали майстор (до двох калфох, ше лем ма, лебо же мал изравней порційі 1938. року лем 200 днів.). Вец з тим Увереньом треба вибавац грунтовои зведаски, през такси. Муши далей вибавац од своей Општинки Уверени о тим язого е майткового станю. Треба молбу направити и доказоват преко не могол плацки порційу и друге, а кед би мушел плацати, же би материячно препал. Муши вибавац у молби же нігде нишеи шницкого майтфу вещей пема.

Одпис заостаткох на порційі на ректу (интерес) и на службеничку порційу не мож гледати.

Кед на дахто маитку на території вещей порезких уверенох, теда вон муши окремну молбу за кибду порезку упріау направити.

Молби треба придати на општинки вед општинна збера державни порез, а у Порезкей Управе, кед Пор. Управа сама збера порез.

Зос едну молбу може ше гледати и одпис порційох и одпис пореских и таксених кривакох. Ту молбом треба шницко ишлябодаски цоход лем ест и тиче ше той роботи, як влізитбени авлєсники, пресуду на высліаки кару итд. Валалска хижка будас одписати кибдуго 1. и 15. го у мешацу шницки молби котри кривака дотля и вона муши ише вельо кибдуго додати окреме ту кибдугой молби и дац своєю думані о молби. Не шме ше забути приложити и того Уверени зос котрим зме займалі през такси шницки прилоги, бо и вони муша буц приложени.

То би було найужнейше.

Главне, же не одрихтосац на остатні час тоти работи, але их треба до скорей кончиц, да будас на време готове, бо пошле 23. марта 1940. року нічю молбу вещей не прину на поступок. В. Я.

Лем до 15. фебруара

Хто злиади прсалплату за Руски Новини (55 днари) тот достане за дармо Руски Калєнда за 1941. рок. — Хто заплади познейше, калєндар не достане.

Понагляйце до 15. фебруара!

Кажди дзень муша школяре тримац „митінг“ в вываллонац Сталіна, а на науку ніхто не дава. Школеских кибкох зат ніхто не за ніх не стара. Стари вирушєли, же ше у ніх споміна Боже мено, а нови не живю. Професоре ніч не уча, бо по старим на шму, а по новим не знаю. Най би ше усудел лем слова повесєц, цо ше большевиком на наци. Кажди дзень роило ше школєром приповєда о „конституцій большевниакєй держави“, од котрей лепшей на шезде нег и силус ше их, да на память уча, цо висад Ленин, Сталин и Маркс. Муши ше учац и московски язык. Кажди треди дзень маю школяре зибаву.

Так большевики выховую нашу младеж.

У Львовє на университету ректором оствал на далай Поляк. Над ним стоі „хранитель“ Мирченко котри гоч на украинске яшо, але бешедує аше лем на московски. Хто ми на университету перше место зид указе тот приклад: На технички факультет принто 129 Жидох, 11 Украинцох и 10 Полякох. На медициначки факультет було 2.500, а приаили лем 200 и то вєкшину Жидох, гоч найвєсєй молби звадали нашо студенти. Але вєше близши коштує ак рекла!...

Ише даскємо слова о большевниакским зєбєску. Особєно пада до оч, же вєт у нім дисциплини. Ані еден воєк не поздравка офицера, кибаль же го особєно позив. Не стражи воєк на лем же ку-

НАШО СВЯТИ.

Св. Антоний Печерски

1. Вирско-моралне станє по окресєнєю.

З тим, же нашо предки приаили християнство ише медзи нима не влацєли корєни християнски обичаї. Треба було вельо часу о работи духовенства, же би стари погански обичаї викорєйц, а засадити нови, на основі Христовой Євангєлії.

Зос стародавниих висвєтних памятних анамє, же медзи нашим народох бул помярени влєтєлики погански обичаї як: шлицство, кєчистота, влєтєлики врачєшан, кирєвнє вєжсєнє на убойство, таргованє з рабами, так звави боже суди и т. д.

Та под влівом Христовой вири, почали ше упавовац и красєи прикметы, и як у нароцу так и пожеди кнєзєми и боярами.

Прєбудзєло ше и скрилєло чувство правдивей побожностє. Цо ше указало у богобойним живото, у добрих дєлах, як будованю, украшєваню цєрквох, манастирох и шлєтальох. Гибкока шєрє слонувала вєлїх на паломїштва до святєй жєми, до Брусалиму. Знаєме за такє паломїштво блаженног Варлаама и вїгумена Давида.

2. Початок манастирох.

Та найкрасєне кєнтєул християнски живот до манастирох, котри ше, вєодлуга по кресєнєю народа, рошєвали по цєлим нашим краю. Еден манастир св. Миколая бул у Києву ише в часох св. Ольги. Манастири приаитовали до себе поважну масу правдиво побожних людєох.

Монахи були перши шєрєчє просвєты и культури як у вєших крайох, так и у нас. Вони не були лєм живим прикладом християнског живота, але и просвєтитєлє народу; вони прєписовєли кибєки цо ше хасновали и у цєрквох и у школах; вони сами научовали у школах и самє их вєтримовали; вони з Божим словом розширєвовали и закрєпєвовали новоготєйшовєзєи младеж до духовног станю; вони перши списовали важнейши цєркєвни, народни ча державни подїї, так зваии літописи, на памятку будущих поколєтєрєх. Найславнейши монах літописєц бул прєд Нестор, котри написал „Примєсєдєнє в дєвєтих зєбєсєх“.

Матїя наших манастирох бул печєрски манастир у Києву; так зва. Києвско-печєрски Лавра. Першу пєщєру вїхотєл там шлєдєник Мєлєдийон, познейши кїєвски митрополит и з тим дал початок до основаня печєрског манастира, бо плизєйше дакус насєлєл ше до той пєщєри св. Антоний, котри постал правдиви основатєлє Лаври.

Св. Антоний на гори Атон

Св. Антоний ше родєл 983. року у месточку Любєц, над Цєлєпром. Християнє, його родитєлє, одховали сина у побожностє. Од младосци воєл вон самотни живот, так же себе викопал пєщєру до котрей вон ше склєвєл на длугоки саєбо молкєти. Кед ше вон дозволєл за богобойни живот монахох на са. гори Атон у Грекєй, пошол там.

Школи под большевиками

Школи на вєсєлах отворєни и уча у ніх нечєшим зєлєо учителя Украинци. Але горки живєт тих учительох. Пладу на як и скорєй под Полєку, а друготим страшка. Ту тому учитель купити тримац на валалє „митінги“ и цєсєлїи людєом прєдєи своєй совєски, же большевики принаєли „редосєи и шєслїва“ живєт и шницко добро на шведє лєм од Сталіна.

Шницки штрєднї школи прєвєжала большевници. З початку вїтєвовали вони зос тим, же ше под их владу кибєки и найхудобнейши може школовати, бо державє даєє науку и стримовєнє у школах задармо. И спочатку давали дагдє штилєкєдї. На приклад у III. гимназїї у Львовє студєнти достали задарми кєст и картєлє у єдиким конвєкту. Так булє едєн мєшєц, ає уж друга мєшєц кибєки мушел плацити 70 злєтє, на мєшєц (700 Л.), а хто не могєл плацити, вигнєли го дому! Катакєи зос школа нируцєлє. То им булє перше. При єдикєй нашєй школярєк нашол профєсор Жид молитвєник и вєна прєто такой булє зос гимнєзїї вигнєтї! За терза ише пушєлє шницкоєц вєдєлєю, але на шведє та ше робити як аз обичєи дзєнь. Мали авєсєц пєйц дєвєти тидєлєи и гварєти, же на Кричєу ше будєє вшєдєти у школах робити як на обичєи дзєнь.

У школах профєсорох апрємєсьєвовали, а кибєкєдє гимнєзїяк на єдикого большевниакє „хранитєлє“, котри шницко контролує и далєй гимнєзїї розказує.

ри, але и в я бешедує зос людєми, и дотля можєш цєлу касєрїю чи магазин минєрєл.

Большевниакєи воєцє барє слабо облєчєни, вєкшєна ма старє прєдвоєнє оружє. Мєлєтєи (шєнєлєи) як кратки и з такого подлого платєнє, як з мєлох, же ше прєз них видєти як прєз рошту.

Цо воєнох трєма у постушєностє най указє тот приклад. Аєтєколєна цєтримала ше при вєлєлє на єдикочєвєк. По єдикочєвєку прихлєдєи офицєр ту цєршєму профєсору и вєдєлєтє на нєго револєвр в розказує: „Рушай!“ Зос того зме похлєдєли, чєм ше воєцє так боя офицєрєх и чєм не стїу з нами бєшєдєнєц.

Кед большевниакє воєско ухлєдєло до Галичєни та на лїтєкє: „Як там у вєс?“ — єдикочєвєкє ля як на комєнду: „Добре, прєкраснє!“ И шницки єдикєи з истєкєи словами одловєдали. Очєвєсно так под кару шмерєцєи булє розказєно гурєнєц. Прєто не чудо, же кед раз зєлєо сєлєнє занїтєлє такого воєкє, котрому на прєдєк наказєно, як ми хлєвєц большевниакє „рай“, же чє ест у шїх „Кєчєнєгага“ (єлєвєи вєрошє у Данскєй), вон єдикочєвєкє: „Єст их кєлєо сєрєц!“ Думал же го єдикє хлєб лебо мєсло. Але дармо, розказєлє му, же ма гурєнєцє, як у шїх шницког єст, цо цє думєи захлєдє, та тик и гурєнєц.

Другєи зєш большевєи воєкє на лїтєкє, цє ест у шїх тифус єдикочєвєкє як єдикочєвєкє: „Єст, ише го и вєж принаєсємє!“

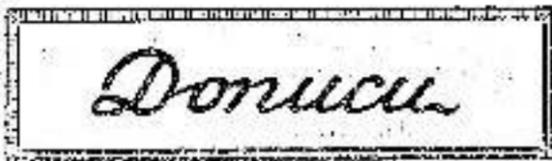

Йому ще почав тамошній монашки живот, а пої остали медзи йма, приишоци мело Антошия

Та монах Антошия ще по заводою з строгим аниотом тамошніх монахох, але себе шцоту деску пенцера коза монастиром у скали над самим морьом и жил там у найвекшей святоте, безустанних молитвох, роздумованьох, постох и чужжих умертвеньох, так же ще сами етонски монахи чудовали твардосци його живота. Тотя пенцера и нашча шце там в вола ще „пенцера св. Антошия“.

Игумен атовского монастира, Теохтист, мал од Бога обявене, же би одпуцел св. Антоние до родного краю. Прето монаша Антошия гу себе и гварел му: „Антоние, Господь це утвердил у монаших вельокох, терез маш инших водки по драги праведности; вран ще до своего краю, а благословене нашей св. гори рий будзе з тобу!“

Антошия послушня волі своего ваставника, вранел ще до Києва. Але не бул ту дарго, бо такоу, на одлуге по шмерии князюкого князя Владимира, поставил там неспокойни, воени тваси медзи князьми. Прето Антошия охабел Киев и зану ще вранел на гору Аток. Кед ще звершела домашня война, вранел ще св. Антошия до Києва 1028 р. и екскавал ще до пенцери, когору викопал свяценыи Иларийон.

Шид.

Главна схадака Читальни.

Дня 28. I. 1940. року стримала ше главна рочна схадака Рускей Читальни у Шиду. Присутних членох було медей як 60. Схадаку отворил президент Андра Загорянский зос кратких прииотом у котрих вивесол кратку историю роботи Р. Читальни од ей основани до нашча. Читальня основана 1920. року. 1925. року основана нова дружтво „Руске Народне Просветне Дружтво“, котре превкало уюту и роботу Р. Читальни. До року 1935. Р. Читальня знова виходила на верх и пребрала Р. Дружтво, котре яв терез постол шце нем на пацтуру. Од того року (1935.) Р. Читальня шце крайня ровнеца и напредуе, везуючи ей агитациому одбору год председательством Андрия Загорянского. В шеней прииоту гу в. Юрий Шеретий, бувши директор „Новей Сцени“ у Густу. Воз ще такоу ввелел ги роботу коло основана драматичного гуртка при Р. Читальни и неотдуге укавал пощекотани успехи.

Ше привату прочитани звіт секретара, касира и низерного одбору. Прииоту у 1939. року було 11 895-78 а впадку 11 292-25 динари. У шпераней каси уложено 6 313 48 динари.

По данни розрешено старому одбору приступити ше до виберани нового одбору. До того виберани на председателя: Торна Габор; зос два одностно штира гласе вецей пред п. Майхером Янком, проф. и Кшишк Михалом. До одбору шонши тоти: Кшишк Павло, Данчо Дюра мл., Гайдук Силвестер, Майхер

Сами большевци вонни такк биши, смутни, як ца су в криже явсти. Ани еден зам до ок не полатри. А кед в гим у штири оха широ побешедоуше и кед надзи, же му по садзе здо, вец одкрине свою ширцо и вивни главне свою мидини: виврац ше з большевизских путох, спекнуц з их раво. И вонни наспради вельо сцекаво, сам сом видел як у Беремншлю вилтели двоох, кед сцекала срейс Слану гу Нампю, а вилзел сом и при Белзу дле одного дня сцекло вельо большев. вожкох дрейг граница. Сцекаво зони канди дзель.

Наоружана большев. войска у лороняни длем з польским войском, (а да не сосынак Нампюх, бо то небо и жем) вельо горше То твердала медзе, котри шонвали польске войска, а вилзел и нематке. Же большев. войска слабке и не способна за войну, навлецие доказала война у Финской.

Ту сом подат даскельо сликотех зос того, як большевци владели над вонши народом и яки шиме под их владу. Шиник чешко описал. Кед отим нематким радумуам, вале ше баржей превшедочек, же большевизм ина доброго на превшедочек явсти и не пришоше. Кто не вери ший кдсе и ший полатри на их шор и ший пробуе жик под их владу. Шец увидиц и шери и бизавно нове так, як повед еден наш земледлец у вазале Ст.: „Я шгда на думал, же тога большевизм то ширанди — жикне вельо на жем!“

Янко проф. Кшишк Михал, Женях Илия, Когут Андрия, Церуанска Янко и Колесар Янко. — Зос старого одбору вонши пайже, генте други нови. Чудне же до того одбору виберани и таки, котри бул и работи против Читальни! — По вибераню прешло ше на евантуални. Стари председатель Андра Загорянский предложел, да ше членарица подвизгне од 1 дин. на 2 даяри мешатко, бо ше до терез не могла покрити троїтка зос самой членарици, але ше мушело брац зос других пенцох. А уж и даскельо роки, як шце ани едина нова кетжка не купена. Ани еден глас не бул проция. На концу жисти А. Загорянский предложел, да ше Преосвященному Владикони, котри тельо добра зробел баш Шиданем и людскей Читальни, пошле приватна телеграма.

И. В.

Ту тому допису достали зме познайше долге нового тайника Читальни у Шиду Когут Андрия, у котрик вон пише:

Руска Читальня наймоднейши просветна установка у Шиду од шотких национальних дружтвох. Ниша Читальня ма 120 членох, а таке число членох нема ани едина друге дружтво. Гоч Русия у Шиду не на першим месце у числу жителюх, але на просветни полю вилдешше стол.

О ПРЕДСТАВИ достали зме и други допис зос Шиду, з котрого прииотише лек по пакыишше: Единочасно то була перна представа у Шиду, з котру Р. Читальня вивла на лек пред свою публику, але и пред рудзу. И попри шотким страху, котри виходзед до душох приготавдочох, тот перши виступ пред широкую публику барз ше кращине удал. З тим як млади дилетанти, так и режисер п. Ю. Грим, мали успех и заслужели признана.

Представа мала рекордне вивиссене було понад 500 особох, з котрих найменой едина пату часи була кудаи госци, медзи иншима ерески начальник, далай представники Гораатох, Сербох и Словакох.

Кед ще дригла вивиса, як зачирована препатрела ше публика на сцену, дзе ше указовали рижки оброби, борба добра и зла, богачина и кулмистка, любови и кезавади, так прикмеред, ко од вика владели шестом — и шотико то у рамикох украиньского безчисного живота. Веседе меняло ше жос сумним, мелодични украински писци жевали ше красника вартышма тансакп, „коломийку“, „ковачком“, „литериту“, итд. А прекрасно ше було приятриц на украински народни очинвали шмати, у котрих баначи виватрели, як вецше у шиграли.

Кед розаумаме, пачи тотя представа мала таки успехи, то мушине повези, же за то заслугу мшио дилетанта, котри з спелосцу вучени роли и постарали ше их одбавиц; якшайкраще и котри не жгловали часу и труду на пробк: добри технични розклад представи, декорация, вистело в маскирана, котре еспецияно було приподне; одбор Читальни, котри ше остарел за красну салу, нумеровани паркет и инше, и на концу режисер Ю. ГРИМ, котри а цих поаданих часоох створел цалу прештаву, як цо архитект в поаданих целлох и другого митариялу шбудуе красну будовлю.

Тот красни початок работи драматичного гуртка при Читальни у Шиду заводил на даскельо думки: Перше, же Русине-Украинци кожу виступат (кед ше одоинодино приготуе) и пред цудду публику; друге, же би сумедни читальни (пр. дружтва) не приготавили представи лек за себе и на свою руку, але у медзисобним порозуменю так, же би каждый гурток мог дваиц представи и по других виллох.

Так би ше могло повекшат вашого шце билного культурно-просветного и лосидгнуц, же би каждого мешаца и наши и публика публика учивала у красних народних представлениях: То би повекшало и материяли здобутки читальни; а вец би ше могло поробиц на прешкреню своих библиотекох, на своей власни кулиси и на екскадаче своих власних гардеробох. А потим би ше могло поробиц и на будована народних домох по инших виллох

Коцур.

Дня 4. февруара т. р. на 7 годзин вичар отримало РННД-о свою рочну главну схадаку. Од 201 члена брали учаси на главней схадаки 74 (редозни) порядочни членци.

По зислуханю звитох секретара, касира, библиотекара и надзорного одбору, главна схадака зос задовољством дала розрешене

дотерашней Дружтвеней управы и по пречитацю дружтвенних правилох прешло ше на виберанку новой управы. У виборчей комисии попри председателюви у оставки п. Мошлар Дюрони булци: пп. Шкар Владимир, цони управитель школи; Исан Иларийон и Сакач Данил, валацки касир.

До новой Управы вилгасани тоти: За председателя п. Буїла Янко, земледлец, за подпредседателя п. Магоч Василь и за секретара п. Яков Фейса, скравен (шнайдер), за касира п. Кухар Ефен, земледлец — стари касир — за библиотекара — дотерашни п. Скубан Владимир, земледлец. Одборници: п. Надь Владимир, земледлец, и п. Сабов Янко, земледлец. — До надзорного одбору виберани пп. Сакач Теодор, Гарди Ефен и Яким Ефрем, земледлци. — Наксди виборча комисия вилгашела резултат гласана новозилгасани председатели задовољвал. Прето же за ним найвечей гласи за председателю мал дотерашни председатель, схадака пригла своего дотерашного председателя зану на еден рок.

Дружтвени духовник и надалей у складу зос правилами оставл п. о. М. Буїла.

Зос схадаки послани телеграфски привит Високопреосвященному Владикони до Крижвацох:

Зос звиту касира интересантне, же драдшетацки представи принесли дружтву чисти 2.405 динари а од 11 филмских представоох 5.776-50 динари.

Пожаловал ше библиотекар, же ше мало кийки читак; за половку меней як 1938. року. Не знац, але гледан тому причину, але сигурне то, же нашо людзе на читане кийкох не прививли. У нашим дилетату кийки писани барз мало и уж пречитани. Литературни украински язык не барз нашо людзе мало еспертезливости читат, бо ани не розумия шитко, своєю не читало а гу кийком писаним на других языкох ше не кожу прочитати. Украиньско кийко читало а за ширитицу не дзбало. Нашо людзе у тим погляду одвише комотни и з уютком примаю готове.

Преподабана ше почало тримац о задругарству о кооперативох. На третим преподабано уж не було болу преподабана тримац. За розумене треба знац, же у нас два задруги у шивидани: «Аграрна Заведича» и «Землєградниша Задруга».

Зачочати преподабаны зос социалного питаня — та и зану ше указал досц слаби одиш. А гоч би дожебуц и було полевийне, успеху — у бизи зос бивелишила неспокойни у шивене поросходзела ше бивелина дружба.

З найбештиж задовољством би ше хотон хвалит зос своей успехом и слухачами дружтвени радио. Його музика, шпигане, гумор, а особливо новосци зос цалоту шивега числени дружтвени членци зос особену спадоску сужало ше ридко и до позноци.

Хвалу заслужели майбаржей дилетанти. Бо ше розаумо, вельо бони труду муша уложити до едну представу перше лек науча, бец до еднй жибот дало и до шей ше ужиню, бец безчислени проби, присерпя и своих забавох у газдини шед одрекике лек зато, же би у Пришвини булци на материяли и морали хасен, та очевидне виходзи, же нитю за дружба тельо не прииотиш жертви як бонк зос своей режисерами.

Попри иншим Р. П. Д-о у Коцуре под дотерашню управу зану еден рок своей работи зачочало зос забиднича моралним успехом и шинци члени його очекую и од Нового своего Управного и Надзорного одбору, же го у ноябим року дйствована гу ноябим и инше красним успехом добеде.

Коцурец

Нови Сад.

† Злата Виславски. Дня 1. февруара поховала вие при участии численого широду Злату Виславски, даяку Михала Виславского и Веруши Колбас. У завлашних рокох своего вичу — у семивастия — Бог ю привл ту себе. Жаль нам шинци бул, бо покойна Злата медзи першима нашима даячатами була перша як у церковним так и у просветни живоче. Була член нашого шивацког хору и член дилетантской секции. — Вича ей вивяти!